

foreløbig Foranstaltning indtil Finantsministeren faaer samlet sig Kræfter for at paalægge en Skat af en saadan Natur, at han derved rammer de rette Gjenstande for Beskatningen, hvoraf han vil finde ganske betydelige Kræfter i Kjøbenhavn; men han vil finde dem ikke hos de Smaafolk, som spise de Gjenstande, han nu troer at beskaffe, men han vil finde dem, som ogsaa en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (David) har sagt igaar, der hvor der er Meget at tage af. De to andre Gjenstande, jeg vil berøre, ere Bornholm og Læsø. Den høitærede Finantsminister har udtalt som en almindelig Regel, og det er en herlig Regel, at man skal ikke let forandre Beskatningsforholdene, hvor de ere; saaledes siger eller sagde han: dersom der ingen Consumtionsafgift var ved Kjøbenhavns Porte, vilde det være meget urigtigt at paalægge en saadan; men naar der paa Bornholm ikke er lagt nogen Brændeviinsafgift, hvorledes kan det da være rigtigt der at paalægge den? Dersom den ærede Finantsminister kunde sige: Ja, Bornholms Beliggenhed er af en saadan Beskaffenhed, at der vilde være Fare for Toldsvig og Defraudation, dersom vi ikke indførte en saadan Beskatning paa Bornholm, saa indrømmer jeg ham det meget gjerne. Men saadant er hverken Tilfældet med Bornholm eller Læsø. Disse Der ligge med Hensyn til Toldforanstaltninger saa adskilte fra Danmark, som om det var fremmede Provindser. Men vil nu den ærede Finantsminister paalægge Bornholm denne Skat til Trods for alle de Banskelligheder, han vil have med Hensyn til de mange Brænderier og de Privilegier, de have høvt i en Række af Aar, hvorfor da gaae ind paa et System, ifølge hvilket han foreslaaer, at vi skulle afhjælp dem disse, istedetfor at lade Bornholms Commune beholde Indtægterne selv? Lad os dog engang komme bort fra et Centralisationsystem af denne Art! Hvorfor skulde vi nødvendigvis samle Brændeviinsafgiften for Bornholm og putte den i vor Kjøbenhavnske Lomme, for saa senere at sende den over til Bornholm? Lad dem be-

holde deres Indtægter i deres bornholmsske Lomme; lad dem bringe saa meget ud, de kunne, naar vi blot paasee, at Brænderistatten udredes der. — Det Samme gjælder om Læsø. Paa den Maade have vi al den Sikkerhed, som behøves. Iøvrigt maae vi vel lægge Mærke til, at vi, ved at indføre et saadant System paa Bornholm, bane en bred Vej for fremmed Brændeviin over Bornholm til Kjøbenhavn. Naar vi nemlig ikke blive ved at behandle, hvad der kommer fra Bornholm og Læsø, fra flige affondrede Der, med en vis særlig Opmærksomhed, saa vil det, som sagt, blive Veien, hvorpaa man indfører Varer fra fremmede Steder, eller vi komme til at overlæse disse Der med en saadan Masse af bevogtede Personer, at vi derved tabe langt mere end vi paa nogensomhelst Maade kunne vinde, idet vi derved ikke alene tabe i Indtægter, men ogsaa det gode Forhold mellem Regjeringen og de Regjerede forstyrres; thi naar man skal bevogte et eller andet afftides liggende Sted med en stor Mængde fikfaste Betjente, som gaae og lure paa enhver Mand for at see, hvad han foretager sig, om han kommer i Land med 1 eller 10 Potter Brændeviin, saa opstaaer en sfiendtlig Følelse mellem de Regjerede og Regjeringen.

Det vil derfor være min Hensigt ved den næste Behandling af Sagen at sætte mig mod enhver Godtgjørelse til Bornholm eller Læsø for denne Brændeviinskat, men derimod med den største Villighed indrømme, at den slet ikke bliver paalagt, eller om den bliver paalagt, dens Ordning saavel som Indtægter da blive overlade til dem selv.

Jeg troer i disse saa Træk at have hændet Forsamlingens Opmærksomhed paa, at til Trods for det tilsyneladende Nødvendige i denne Foranstaltning, har dens Nødvendighed ikke været saa stor, som der påafstaaes, og at til Trods for den Gensartethed, som man søger at efterstræbe heri Beskatningen, skjuler sig deri en meget forstjelligartet Behandling af de forstjellige Dele af Landet.